

Triburi

i

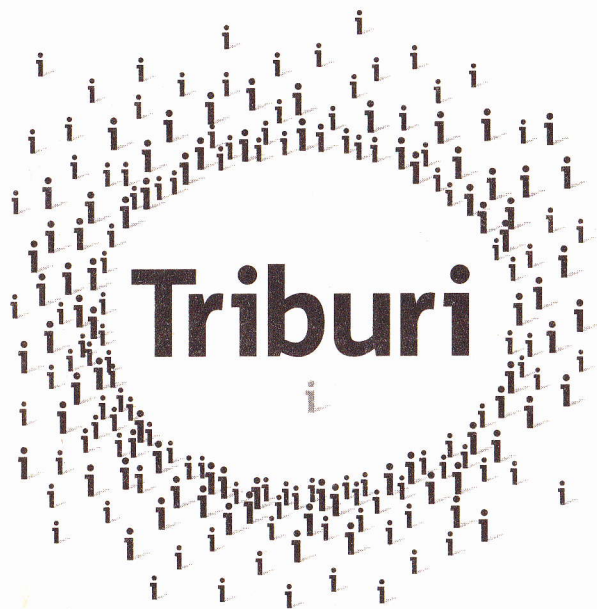
Avem nevoie de **tine**
să ne conduci

SETH GODIN

Un trib este un grup de oameni care au un interes comun, o modalitate de comunicare și un lider. Timp de milioane de ani, oamenii au căutat să facă parte dintr-un trib sau altul, fie el religios, etnic, politic sau muzical.

Acum internetul a eliminat limitele geografice și financiare, iar datorită rețelelor de socializare și blogurilor, unui trib îi e mai ușor ca oricând să capete mai mulți adepți. În plus, datorită lor crește numărul de triburi noi.

Internetul poate să ofere multe, dar nu și leadership. De aici importanța întrebării la care răspunde Seth Godin în **Triburi**: Cine o să ne conducă? Răspunsul pe care îl dă prin această carte ne ajută să înțelegem care anume e miza și cum fiecare dintre noi poate să creeze și să conducă un trib.

Atenție!

Această carte nu este recomandată regilor, împăraților, lorzilor, baronilor, conților, marchizilor, cnejiilor, guvernatorilor, sultanilor, vechililor, șambelanilor, prim-miniștrilor, generalilor, adjuncților, directorilor, redactorilor-șefi, prefecților, șefilor de magazin, de divizie sau de serviciu și, în general, niciunui dintre cei care au o funcție importantă, mai cu seamă dacă au fost numiți formal în această funcție.

Această carte poate fi citită doar cu anumite precauții de președinți, primari, consultanți, senatori, directori de personal, lideri de sindicat, conducători de asociații nonprofit sau federații, șefi de partide sau de alte structuri, mai ales în situația în care, de la alegerea lor în fruntea structurii respective și până azi, au constatat o scădere de popularitate.

Această carte e semirecomandată antrenorilor, artiștilor importanți, impresarilor și altor liber-profesioniști de succes, mai ales în situația în care au constatat, în ultimul timp, o diminuare a cererii pentru serviciile lor, dar nu au făcut nimic.

Această carte e recomandată ziariștilor, profesoriilor, avocaților, sportivilor, arhitecților, producătorilor, proiect-managerilor, actorilor, regizorilor, fotografiilor, ilustratorilor, designerilor, tinerilor politicieni,

vânzătorilor din prima linie, scriitorilor și tuturilor celor ce pot și trebuie să corecteze ceea ce nu merge bine.

Această carte trebuie neapărat citită de toți cei care, de când se știu, au fost dați la o parte cu o bătaie pe umăr.

Aceasta e cartea celor gata să schimbe lumea.

SORIN TRÂNCĂ,
suporter al schimbării

Joel Spolsky schimbă lumea

Poate nu lumea ta, dar, în orice caz, lumea programatorilor, a companiilor de software și a oamenilor care colaborează cu ele. Totuși, *modul* în care Joel schimbă lumea merită atenția fiecăruia dintre noi.

Deși Joel conduce o companie mică de software din New York City, adevărata lui pasiune este să discute despre *cum* trebuie condusă o companie mică de software. Prin intermediul blogurilor, al cărților și al conferințelor, Joel a schimbat felul în care numeroși oameni inteligenți se raportează la identificarea, angajarea și tratarea programatorilor. De-a lungul timpului, Joel a format un trib mare și influent din oameni care se bizuie pe conducerea lui.

Un trib este un grup de oameni aflați în legătură unii cu alții, cu un lider și cu o idee. Timp de milioane de ani, oamenii au făcut parte dintr-un trib sau altul. Un grup are nevoie de numai două lucruri pentru a fi considerat un trib: un interes comun și o modalitate de comunicare. Joel le asigură pe amândouă. Conduce un târg profitabil de locuri de muncă, ce îi atrage pe cei mai buni programatori (și cele mai bune slujbe) din lume. A creat chiar extrem de utilizatul Test Joel, un indicator al gradului în care un loc de muncă este „prietenos“ cu programatorii. O căutare a cuvântului

„Joel“ pe Google oferă 76 de milioane de rezultate, iar Joel Spolsky este primul, exact ce i se cuvine.

Triburile au nevoie să fie conduse. Uneori conduce o persoană, alteori conduc mai multe. Oamenii vor relații, dezvoltare și ceva nou. Vor schimbare. Conducerea lui Joel le-a asigurat schimbarea. I-a oferit tribului său un mijloc de acțiune prin care să poată modifica substanțial modul de lucru din propria industrie. În timp, și-a descoperit pasiunea (și și-a dezvoltat compania).

Nu poți avea un trib fără un lider – și nu poți fi lider fără un trib.

O călătorie lungă și stranie

Cu 40 de ani în urmă, Jerry Garcia și The Grateful Dead au luat o serie de decizii care au schimbat pentru totdeauna industria muzicală. Poate că nu lucrezi în industria muzicală și poate că nu ai fost niciodată la un concert Dead, însă impactul pe care l-a avut Dead afectează aproape toate industriile, inclusiv pe a ta.

În afara faptului că au câștigat peste 100 de milioane de dolari, cei de la The Dead ne-au ajutat să înțelegem cum funcționează triburile. Nu au reușit prin vânzări-record (au avut un singur album în Top 40). În schimb, au reușit să atragă și să conducă un trib.

Noi, oamenii, n-avem încotro: trebuie să aparținem de ceva. Unul dintre cele mai puternice mijloace de supraviețuire pe care le avem la îndemână este să facem parte dintr-un trib, să formăm un (și să luăm forma unui) grup de oameni care împărtășesc o viziune comună. Suntem atrași de lideri și de ideile lor și

nu putem rezista iureșului apartenenței și fiorului noutății.

Atunci când un Deadhead^{*} îi spune altuia „2-14-70“, este un fel de cod secret. Zâmbetele, îmbrățișările și strângerile de mâini ne definesc – apartenența la un trib reprezintă, în mare măsură, felul în care ne vedem pe noi înșine.

Dorim să aparținem nu numai unui singur trib, din câte se pare, ci mai multora. Iar dacă ni se oferă instrumentele necesare și ni se ușurează munca, tot ne vom alătura triburilor.

Triburile ne îmbunătățesc viața. Iar conducerea unui trib este cea mai bună viață dintre câte există.

Cândva, triburile erau locale

Jacqueline Novogratz schimbă lumea. Nu prin conducerea oamenilor din orașul ei, ci prin invitarea locuitorilor din 20 de țări să se alătore unei mișcări. Rând pe rând, Jacqueline îi inspiră pe antreprenorii din țările în curs de dezvoltare să creeze întreprinderi care să-i ajute pe oamenii din jurul lor. Sprijină crearea de organizații care furnizează apă potabilă, ambulanțe și ochelari de citit... și o face într-un fel care întrece toate așteptările.

Jacqueline nu se mulțumește doar să conducă Fondul Acumen, ci reușește să schimbe din rădăcini ideea de filantropie. Tribul ei de donatori, angajați, antreprenori și susținători se bazează pe conducerea ei, care îi inspiră și îi motivează.

^{*} Denumire generică pentru admiratorii grupului rock The Grateful Dead (n.t.).

Cândva, geografia era importantă. Tribul era format din toți locuitorii unui sat, din toți admiratorii unui model de mașină din Sacramento sau din toți democrații din Springfield. Corporațiile și alte organizații și-au creat întotdeauna propriile triburi în jurul sediilor sau piețelor lor – triburi de angajați, clienți sau enoriași.

Acum, internetul elimină geografia.

Ceea ce înseamnă că triburile actuale sunt mai mari. Dar, și mai important, înseamnă că acum există mai multe triburi, triburi mai mici, triburi influente, triburi orizontale, triburi verticale și triburi care nu ar fi putut exista înainte. Triburi cu care lucrezi, triburi cu care călătorești, triburi cu care cumperi. Triburi care votează, care discută, care luptă. Triburi unde toată lumea îți cunoaște numele. Profesioniștii de la CIA formează un trib, ca și voluntarii de la ACLU (American Civil Liberties Union).

Există o avalanșă de noi instrumente disponibile care ne ajută să conducem triburile pe care le formăm. Facebook, Ning, Meetup și Twitter. Squidoo, Basecamp, Craigslist și e-mailul. Există, literalmente, mii de modalități în care putem coordona și conecta grupurile de oameni, modalități care, pur și simplu, nu au existat cu o generație înainte.

Însă toate acestea sunt inutile dacă nu te hotărăști să conduci. Totul se duce de râpă dacă spiritul tău de conducere este compromis. Dacă ești pasiv, dacă nu te implici.

Multe triburi. Multe instrumente. Vreau să-ți vorbesc despre amândouă. Piața are nevoie de tine, *noi* avem nevoie de tine, iar instrumentele sunt aici, te așteaptă. Nu lipșiți decât tu, viziunea și pasiunea ta.

În căutarea unei mișcări

Unele triburi sunt inerte. Preferă statu-quo-ul și înăbușă orice membru al tribului care îndrăznește să chesioneze autoritatea și ordinea existente. Mari organizații caritabile, cluburi mărunte, corporații combative – toate sunt triburi și toate sunt inerte. Nu prea mă interesează astfel de triburi. Nu creează lucruri de valoare și sunt cam plictisitoare. Însă fiecare membru al acestor triburi este în așteptarea unei mișcări, fiecare grup așteaptă să fie vitalizat și transformat.

Mișcarea este ceva palpitant. Este opera multor oameni, toți conectați, toți în căutarea a ceva mai bun. Noile instrumente extrem de perfecționate ale internetului simplifică mai mult decât niciodată crearea unei mișcări, ducerea treburilor la bun sfârșit, punerea lucrurilor în mișcare.

Tot ce lipsește este conducerea.

Triburile nu mai sunt atât de flexibile

Înainte de apariția internetului, coordonarea și conducerea unui trib erau dificile. Erau dificile comunicarea, coordonarea acțiunilor, dezvoltarea rapidă. Astăzi, desigur, comunicarea instantanee face ca lucrurile să fie mai încordate, nu mai flexibile. În lumea de azi, Barack Obama poate strânge 50 de milioane de dolari în 28 de zile. În lumea tribală inflexibilă a acestui deceniu, Twitter, blogurile, comunicarea video online și nenumărate alte tehnologii contribuie la crearea unei dimensiuni complete noi a ceea ce înseamnă apartenența la un

trib. Toate noile tehnologii sunt concepute să conecteze triburile și să le potențeze eforturile.

Te rog să reții! Pe tot parcursul cărții, voi oferi multe exemple din internet, dintre noile instrumente uluitoare care sunt create pentru a sprijini triburile să devină mai eficiente. Dar internetul este doar un mijloc, o modalitate simplă de punere în practică a unor tactici. Adevărata putere a triburilor nu are nimic de-a face cu internetul, ci doar cu oamenii. Nu ai nevoie de o tastatură pentru a conduce... ai nevoie doar de dorința de a realiza ceva.

Iar dacă îți lipsește această dorință, nu intra în panică. Uneori este în regulă să nu preiei conducerea, uneori este în regulă să lași pe altul să ia cuvântul și să te ghideze. Forța acestei noi ere este simplă: dacă vrei (ai nevoie, trebuie) să conduci, atunci o poți face. Este mai ușor decât niciodată și avem nevoie de tine. Dar, dacă acum nu este momentul potrivit, dacă aceasta nu este cauza ta, atunci stai locului. Conducerea generoasă și veritabilă va anula întotdeauna eforturile egoiste ale celor care vor să conducă doar pentru că sunt în stare.

Cum era acel Shiraz?

Gary Vaynerchuk administrează un website despre vinuri (<http://tv.winelibrary.com/>) și are un trib. Milioane de oameni din întreaga lume vin la el să vorbească despre pasiunea lor pentru vinuri. Îi ajută să descopere noi vinuri și să înțeleagă mai bine vinurile pe care le iubesc. Dar Gary nu vinde publicului său și nici nu îl dirijează. În schimb, conduce un trib. Este un act de generozitate și impulsul unei mișcări, nu o găselniță de marketing. Nu forțează, ci conduce.

Scriau sau vorbeau despre vinuri oamenii și înainte? Bineînțeles. Informația n-a fost niciodată greu de găsit. Ceea ce-l face pe Gary să aibă succes este felul în care utilizează un nou mediu și noi tehnici pentru a-și împărtăși pasiunea, pentru a-i pune pe oameni în legătură și pentru a genera schimbarea. Și, astfel, se dezvoltă o mișcare.

Tribul din interior

Mich Mathews este prim-vicepreședintele Departamentului Central de Marketing de la Microsoft. Bill Gates și Steve Ballmer i-au acordat încredere pentru a administra poziționarea pe piață a Microsoft timp de aproximativ un deceniu. Probabil nu ați auzit niciodată de Mich. Nu e o erudită sau o personalitate dominantă. În schimb, conduce un trib de mii de oameni în interiorul Microsoft, oameni care dezvoltă și modelează politica de marketing a Microsoft. Tribul o ascultă pe Mich; o respectă și o urmează. Atenția acordată de acest trib intern este un privilegiu câștigat cu multă muncă și cu o deosebită responsabilitate.

Această carte se adresează tuturor celor care își propun să conducă un trib. În interior sau în exterior, posibilitățile sunt imense.

Oportunitatea

Este simplu: există triburi pretutindeni în ziua de azi, în interiorul și în afara organizațiilor, în zona publică sau privată, în organizații non-profit, la școală, pe tot globul. Fiecare membru al acestor triburi tânjește după

conducere și relații. Este o ocazie pentru tine – o ocazie pentru a găsi sau a forma un trib și pentru a-l conduce. Întrebarea nu e: „Pot eu face asta?“. Întrebarea corectă e: „Îmi propun să fac asta?“.

Multă vreme, am scris despre faptul că, astăzi, toți suntem vânzători. Explozia canalelor media, combinată cu creșterea puterii indivizilor în interiorul organizațiilor, semnifică faptul că aproape oricine poate influența vânzarea a aproape orice.

Această carte aduce ceva nou. Nimeni nu este doar un vânzător – *fiecare este și un lider*. Explozia numărului de triburi, grupuri, adunări și cercuri de interes înseamnă că oricine dorește să schimbe ceva o poate face.

Fără lideri nu există discipoli.

Tu ești un lider.

Avem nevoie de tine.

Ceva în care să credem

Triburile înseamnă credință – încrederea într-o idee și într-o comunitate. Și sunt clădite pe respectul și admirația față de liderul tribului și, în egală măsură, față de ceilalți membri.

Credeți în ceea ce faceți? În fiecare zi? Se dovedește că această credință este o strategie strălucită.

Trei lucruri s-au întâmplat, aproximativ în același timp. Toate trei conduc la aceeași concluzie (temporar inconfortabilă, dar, în cele din urmă, minunată):

1. Mulți oameni încep să înțeleagă faptul că muncesc din greu și că, dacă ar face ce le place (și ar

pune lucrurile în mișcare), ar primi mult mai multe satisfacții decât atunci când, pur și simplu, așteaptă salariul și concedierea (sau moartea).

2. Multe organizații au descoperit că modelul bazat pe întreprinderea producătoare de bunuri și servicii nu mai este la fel de profitabil ca înainte.
3. Mulți consumatori au decis să nu-și cheltuiască banii pe bunuri de duzină. Și au decis să nu-și risipească timpul adoptând idei prefabricate. În schimb, s-au hotărât să-și petreacă timpul și să-și cheltuiască banii pe modă, povești, lucruri care contează și în care cred.

Așadar, aici suntem. Trăim într-o lume în care avem puterea să punem lucrurile în mișcare, dorința să facem lucrurile în care credem și care ne roagă să ieșim în evidență. Și totuși, în mijlocul acestor evoluții, tot ne împotmolim.

Ne împotmolim respectând niște reguli arhaice.

Ne împotmolim în domenii care nu doar evită schimbarea, ci care i se opun în mod activ.

Ne împotmolim în teama de ce va spune șeful, pentru că ne este frică să nu avem necazuri.

Mai presus de toate, ne-am împotmolit comportându-ne ca manageri sau angajați, nu ca liderii care am putea ajunge.

Preferăm o fabrică în locul unui trib

Ironia este că toată această teamă era, cândva, utilă. Teamă de schimbare este intrinsecă majorității organismelor, fiindcă schimbarea este un prim semn al

riscului. Teama de schimbare într-o mare întreprindere este utilă când eficiența este la ordinea zilei. Astăzi, totuși, teama care ne proteja la serviciu a devenit dușmanul nostru; este obstacolul care ne stă în cale. Imaginează-ți că ai fi lucrat la AOL, ca agent ipotecar sau la Sears. Poate că ar fi fost distractiv o vreme, dar nu mai este deloc distractiv când firma începe să aibă probleme.

„Cum ți-a mers astăzi?“ este o întrebare care contează mai mult decât pare. Se pare că persoanele care își iubesc cel mai mult serviciul sunt și cele care fac treaba cea mai bună, cele care au cel mai mare impact și care generează cele mai importante schimbări. Reușesc să schimbe felul în care văd ei lumea, dar, mai ales, reușesc să schimbe lumea. Contestând statu-quoul, un grup de eretici descoperă că o singură persoană, una singură, poate genera o imensă schimbare.

Jonathan Ive se distrează de minune la Apple, însă, pe lângă asta, are o contribuție majoră. Conduce echipa lor de design și furnizează tribului Macintosh idei pe care acesta le îmbrățișează.

Micah Sifry nu e doar bucuros să desfășoare o activitate zilnică la Personal Democracy Forum (Forumul pentru Democrație Personală), ci generează o schimbare fundamentală în felul în care ne raportăm la politică. Mii de oameni depind de conducerea lui Micah, iar acesta, la rândul lui, își petrece timpul desfășurând o activitate care contează.

Ereticii sunt noii lideri. Cei care contestă statu-quoul, care ies în fața triburilor lor, care creează mișcări.

Piața îi recompensează acum – și chiar pare să-i preferă – pe eretici. Este evident mai amuzant să faci regulile decât să le respecti și, pentru prima dată, este și profitabil, important și productiv să procedezi exact astfel.

Această schimbare poate fi mai serioasă decât crezi. Dintr-odată, ereticii, scandalagii și agenții provocatori nu mai sunt doar o sulă în coastă – sunt și cheia succesului nostru. Triburile îți asigură influența. Și fiecare dintre noi are mai multă influență decât oricând. Vreau să te gândești la ramificațiile noilor influențe. Sper să înțelegi că cea mai profitabilă cale este și cea mai de încredere, cea mai ușoară și cea mai distractivă. Poate, doar poate, voi reuși să îți dau un impuls prin care vei deveni tu însuși un eretic.

De ce trebuie să conduci? De ce acum?

Această carte pune laolaltă câteva idei mari care, luate împreună, formează un argument irezistibil.

Cu triburi proliferând pretutindeni, există un mare deficit de lideri. Avem nevoie de tine.

Teza mea:

- Pentru prima dată în istorie, se așteaptă ca fiecare membru al unei organizații, nu doar șeful, să conducă.
- Structura de bază a locului de muncă din ziua de astăzi sugerează că schimbarea este mai ușor de generat decât niciodată și că indivizii au o influență mai mare decât oricând.